Implementatie van de Mini Mental State Examination in de huisartsenpraktijk. Een praktijkverbeterend project.

Haio: HINDRYCKX Iemke , V.U.B.
Promotor: DEVROEY Dirk , V.U.B.
Praktijkopleider: Josson Frans

Context: Het aantal personen met dementie stijgt, voornamelijk door de veroudering van de bevolking, waardoor we meer en meer geconfronteerd zullen worden met deze problematiek. De prevalentie van dementie bij de Vlaamse bevolking bedraagt op heden 1,7%. Het aantal personen met dementie zal tegen 2020 met bijna 30 % stijgen. Dit duidt op het belang van een globale aanpak om de diagnose dementie te stellen. Hierin is een centrale rol voor de huisarts weggelegd.

Onderzoeksvraag: Het doel van mijn masterproef is het verbeteren van de manier van vroegtijdige opsporing van dementie in mijn opleidingspraktijk. Dit probeerde ik te bekomen door implementatie van de Mini Mental State Examination (MMSE) als eenvoudige test ter objectivering van geheugenstoornissen en andere cognitieve stoornissen in de dagelijkse consultatie van een huisarts.

Methode: We maakten gebruik van de FOCUS-PDCA procedure uit het boek ?Dokteren met kwaliteit?. Aan de hand van een visgraatdiagram gingen we op zoek naar de aanwezige barri?res voor het uitvoeren van een MMSE en probeerden deze op te lossen. Verder herwerkten we ons dementieprotocol door het invoeren van de Observatielijst voor vroege symptomen van dementie (OLD). Aan de hand hiervan wordt bepaald of er een MMSE dient afgenomen te worden.

Resultaten: In de periode mei 2013 ? januari 2014 waren er 19 aanmeldingen van patiënten met cognitieve problematiek. Er waren 17 patiënten die op de OLD een score van minstens vier punten behaalden. Twee patiënten weigerden verdere investigatie. Bij 15 patiënten werd tijdens de vervolgconsultatie een MMSE afgenomen. Elf patiënten behaalden een score tussen 25 en 30. Hun resultaat wordt als normaal beschouwd. Drie patiënten behaalden een score tussen 21 en 24. Bij deze patiënten werd een lichte dementie vastgesteld. E?n patiënt behaalde een score tussen 10 en 20. Bij deze patiënt werd een matige dementie vastgesteld.

Conclusie: Met weinig belastende maatregelen hebben we een grote vooruitgang in de kwaliteit van zorg voor onze patiënten kunnen verwezenlijken. Ook bleek bij overlopen van de resultaten dat onze inspanningen niet voor niets zijn geweest. Een op vier patiënten in onze studie kreeg een diagnose en voor hen kon gewerkt worden aan een zorg op maat. Voor ons een meer dan geslaagd project dus!